

[Krarup.]

skal bistaa Filmcentralen med at fremskaffe kulturelt og kunstnerisk værdifulde Films fra Ind- og Udland. Altsaa maa Filmsraadet være alsidigt sammensat, og der bør i dette Filmsraad ogsaa være en Repræsentant for Folkekirken. Derfor modtog Folketingets Udvalg vedrørende Biografloven ogsaa en Henvendelse fra de kristelige Ungdomsforeninger. De er Led i en verdensomspændende Organisation, og de vilde have de bedste Betingelser for at anvise Filmsraadet netop saadanne Films. Men denne Henvendelse om at blive repræsenteret i Filmsraadet blev ganske stille henlagt. Siden stillede Det konservative Folkeparti i det andet høje Ting et Ændringsforslag under Nr. 11, der gik ud paa, at der i Filmsraadet skulde være en Repræsentant for Folkekirken efter Indstilling fra Landets Biskopper, men dette Ændringsforslag blev ikke modtaget af Justitsministeren og blev derfor forkastet ved den endelige Afstemning i det andet høje Ting: Jeg tillader mig imidlertid her at gentage dette Ønske fra Folkekirkens Side. Da man fra Menighedens og Kirkens Side med stor Styrke fastholder Ønsket om en saadan Repræsentation, fremfører jeg Ønsket med Glæde, og jeg maa spørge: Hvem vil ellers i Filmsraadet arbejde for, at disse Films, der er præget af kristen Kunst og kristen Kultur, føres frem? I Filmsraadet skal der være en Repræsentant for Danmarks Lærerforening, og saa kan man jo sige: Det maa Lærerne sørge for, men det gør de sikkert ikke. Skolen har som saadan brudt Forbindelsen med Kirken, særlig da det københavnske Skolevæsen, og det er jo københavnske Lærere, der skal hjælpe Danmarks Lærerforening med Indstillingerne, som om de ikke godt kunde klare det selv uden Københavns Hjælp. Jeg vil tænke mig, at Landbrugsskolerne og Arbejdernes Oplysningsforbund, som ogsaa faar Repræsentanter i det paatænkte Filmsraad, i saa høj Grad har deres særlige Interesser, at de heller ikke vil varetage de Interesser, man ønsker varetaget fra Kirkens Side; og man maa i hvert Tilfælde mene, at Biografteaterforeningerne, som ogsaa skal være repræsenteret, har deres lille Kæphest, har deres lille Gris at pleje, og de skal

nok finde de Films, der trækker. Nej, jeg maa fastholde dette, at skal Kirken vinde Øre, saa maa den have en Mund at tale med dèr.

Jeg vil yde dem, der har haft med Films at gøre indtil nu, den Indrømmelse, at Filmen er meget bedre, end den har været før. Men alligevel er der endnu mange alvorligt tænkende Forældre, som med Bekymring ser deres Børn tage imod de stærke og blivende Indtryk i Biografteatrene, og de Forældre, der vaager over deres Børn og deres Moral, de søger derfor med mere eller mindre Held at holde deres unge borte derfra; men der er nu noget skævt i denne Tingenes Tilstand, for disse unge kunde faa megen Berigelse igennem denne vidunderlige Opfindelse, hvis kun det fremviste var godt og nyttigt. Det indser Lederne af de kristelige Ungdomsforeninger, der har over 90 000 indskrevne Medlemmer og endda langt, langt større Tilslutning, og det erkender Kirken og Menigheden. Derfor er det, jeg paa Kirkens Vegne udtaler Ønsket om, at den maa faa en Repræsentation i Filmsraadet. Man kan ikke nægte, at der er en vis Lighed mellem de to nye Kulturfaktorer, Radio og Tonefilm. Lad mig da minde om, at i Radioraadet besættes Pladserne af de stemmeberettigede Lytterforeninger, som har et Antal af omkring 300 000 organiserede Lyttere, af hvilke 83 000, altsaa 28 pCt., slutter op om den kristelige Lytterforening. Dette store Antal har bevirket, at Kristelig Lytterforening har faaet 2 Repræsentanter ind i Radioraadet, og jeg tror, man vil indrømme mig Rigtigheden af, at det skyldes disse 2 Repræsentanter for Kristelig Lytterforening i Radioraadet, at vi til stor Glæde for mange kirkelige, mange ud over Landet kan høre en Morgenandagt til Hverdagsbrug og en Gudstjeneste eller to om Søndagen. Selvfølgelig kan man ikke lade de biografbesøgende besætte Pladserne i Filmsraadet, det er da ligetil, men jeg føler mig overbevist om, at det vilde mangfoldiggøre Nyttens af Biograferne til Opbygning af godt, hvis Filmen kunde faa Kirken til sin Medarbejder. Og det kan den; Kirken er villig dertil, ja, den ønsker det. Om at indbyde Kirken til et saadant Samarbejde burde alle være enige uanset vor politiske Stilling. Lad mig sige det, der er blevet sagt indtil Trivialitet, at naar den danske Folkekirke